

ЗОРИ ГАЛІШКА.

ЛІВОВЪ. СУБОТА

Ч. 42.

дня 13 / 25 Мая 1850.

Выходитъ що Середы и Суботы. Цьни для одириюючихъ въ Редакції: чверть-
рочна 1 рень; 15 кр. ср.; піврочна 2 рень. 30 кр. ср.; черезъ пошти: чверть-
рочна 1 рень. 35 кв. ср.; піврочна 3 рень. 10 кр. срб.

ТРЕТИЙ МАЙ.

День бѣвъ днія 9/21 Маї. За всѣхъ сто-
ронъ доходить насъ вѣсти, що наши рѣкі
Селане день 3/15 с. т. тако нраздникъ око-
вождена сельскаго народа въ Галичинѣ бѣд-
авокткого та гарб панщины вспода тор-
жественно обходили. И такъ хорошо; бо
день той достославный привербъ наше пра-
ва, за которими батьки ихъ дармо возвы-
дали, вай подмерали, та ихъ не знали; пра-
ва, которій оутинили ихъ совершенными вла-
стителеми Грэнтвъ и сководными обывате-
лами великой австрійской державы. Не той
дѣлаб кто борзо; але той кто хотїй поко-
ли но сильно и розважно, тако тѣжъ до-
ткали и тѣрдили; — такъ и мы Рѣсіны,
Коли такъ спасительній права подчини-
то, которій раздавали намъ рѣки, и отво-
рили передъ нами широкое поле дѣланія на
питою ннѣбѣ, не тако подхипленій гонились-
то за першими негланцами, але тако розгло-
дній люде кпередъ радиинію то еа здорового
розвитку и во всѣхъ оумѣнію оцѣнити наїв-
тво сководѣ, и єи достойніи то окажати.
Коли Австрія обдаривша насъ сководомъ при-
нажденна бдла всѣми силами воротиша про-
тиво зловини стрепленію ннѣблагодар-
ныхъ народовъ, тѣгдаши нашихъ хоровѣхъ

сыновъ спѣшило съ натхненіемъ отче-
стволюбіемъ, дави букорити спротивникамъ
нашой добродѣйки, или опустити на поля
славы за отечество, царя, и законный по-
рядокъ. И глянь! днесъ въ домовинѣ ав-
стрійской потупленій короги, и законный по-
рядокъ и гардзъ народовъ розшириася зъ
дна на днія, и вѣдзинбеть вѣхъ народовъ
зъ за тракъ переминувшаго замѣтніемъ визи-
риє красна и величава, и всякого державлана
австрійского наполниася радостю чистою и
независтною. Нѣжъ и мы Рѣсіны, що мы
сдѣлали? Чи ничего? чи сководою только
тѣшилось, а никакого еще не породнило
дѣла, таcъ наше закидують тѣи, которіи
ви насъ вика сеke не хотѣли видѣти жи-
ючихъ и Бога хвалившихъ? Отъ погань-
то лишенъ на геронопольскій окрбъ, на на-
шихъ любезныхъ Подоланбъ, чи они лише
на хлѣбъ оумѣютъ робити, да о ничо болѣ-
ше не дбають? И шожъ тїи школы, що тамъ
по всѣхъ селахъ процвіли тѣкъ тїи квѣточки
медоносній, чи то пусте? чи зъ тыхъ школъ
не вѣдуть коли сеѣтила нашого народа,
учениій, чиновники, інженери и достойніки
всякого рода? Чижъ не есть то найкрай-
шімъ и найпевнѣйшимъ основаніемъ нашого
блага? Чижъ и прочий окрбги вже не йдуть
за ихъ примѣромъ, та чи не окажютъ свѣ-

тв, же Ревни хотать такоже вѣти не по-
глѣдными теже народами австрійскими? Чи
мало такиъ честныхъ гостдарей, котори
жертвуютъ охочо на оупѣхъ народности?
Видѣлисѧ тобѣ вгородкѣ при торжествѣ 3.
Маја, видимо, же цѣліи громады свѣтъ ос-
новителеми рѣсекон матицѣ, а и не солнѣ-
внисѧ, же и дѣль народный стане красный и
достойный рѣсекого народа, на коториѣ кож-
дай. приїхавши колиес до своєї галицкой
столицѣ, до Львова, спогладати вѣде съ
радотю и вибреніемъ довольствіемъ. Я
гостдарка? Тай и та поетвила; честніи
люде забѣди вже о горѣвцѣ, що до ней вѣ-
ло отъ іакъ рибы оутѣкалиса, лишъ авы вѣ-
дѣ запамрочити, та пробунте, авы са зъ
розвитю звести, та щобъ са жида ними по-
дроковали. Днесъ вже только есть сель, где
хоть со свѣткою не подивавъ бы піака; алеж-
ео тамъ пойди до хаты, то ти ажъ сердце
затѣхкає про оутѣхъ. Тамъ комната чеч-
на и чистенька, тамъ и подлога, тамъ
двери порадніи, тай замокъ и забѣсъ же-
лезніи и все по людзки; тай дышъ, іакъ то
вѣло, не перепыхає са черезъ соломѣ дахомъ,
але простѣсенъ виходитъ коиномъ; ба и
вже до обѣстья вѣжджаєшъ брамою, гей
бы до обывателем; бо такои до обывателя.
Я вже наї замокъ про оборѣ, та тамъ то-
варъ іакъ слимаки, а вѣ стодолѣ нема где и
толотити, только наваленой пшенички и жит-
ца и хлѣба всякаго рода. Я поглань но вѣ
недѣленъкѣ, іакъ тамъ до церкви са йде, то
дѣлавшись, же то не тіи саміи люде, що
дажно; — та то одежа тонаша, а вѣдено скро-
вна, а шапка зъ сивого баранца або кнеп-
люхъ не ось такий іакъ вѣвало, бо чомѣ не
ходиши по людзки, коли вѣліи сороковчники
зарабляютъ, тай не на пѣсте. Я побачъ
на газдиню, то ажъ либо серденько ти за-
вѣе, така красна бекешка, або и сердацъ,
але вже іакъ то про люде и тонашіи и кра-
шіи, и всем одежа іакъ, та вжеи не вѣа, а
поглань но вѣи городъ, пойди но до комо-

рм, до квроника, іакъ то тамъ? Я вѣ церквицѣ
вже ани сѣди Боже, жеи даκъ читавъ апо-
столъ, або вѣрбю; вѣе дѣтонъки по порад-
кѣ, що недѣли и свата хлопаки за тоб ажъ
дервѣтъ, а тамъна зъ бокѣ лише съ слѣ-
зинкою на ского Ивана чи Басильца спо-
гладає, та прислѣхдає, іакъ то люде его
величаютъ, же хорошенъко та красныи го-
лосочкомъ читавъ, та спѣває. Не жаль са
Боже дати вже и кѣлька сороковчниковъ про
школѣ та оучителѧ, божто потѣха вѣльша,
іакъ мертвый грѣшокъ. — Ось мы такои да-
леко постѣпили, а такъ ще пойде далѣй, ко-
ли такъ ховошенъко вже са зачало — тажъ
то чоловѣкъ на тобѣ вѣльши, шовы и по
людзки оутѣбъ жити вѣ свѣтѣ, вѣ що
робитъ розважає, чи то до чого придаєшъ
са, чи то пѣсте, або звавздаровляє. Такъ
и горѣвка. До чого то сышти грѣди, тай
сумъ завертати, живы о собѣ не тѣшити
та лише публѣкѣ зъ себѣ робити, та жи-
довъ нерхестовъ запомагати, коториѣ не пра-
цюючиничого, лише на чѣжю працу чига-
ють, та вѣліи колачи зъѣдають за свою
парѣхъ. Вже то чоловѣкъ правда и повесе-
лити са хоче, тай часомъ годитъ са напи-
тись, але вѣ тѣрѣ, та не горѣвки єдливой,
тажъ лѣчше шкланочкѣ пива, або подахова-
ти собѣ сакѣ такѣ пасѣчкѣ, та и дому-
вай, питомый рѣсекій медокъ собѣ заправи-
ти, та при слѹчайхъ гоггинныхъ потрошака
закоштовати.

(Конецъ настѣпнитъ).

Вѣденъ 16. Маја. Нинѣ розслана 58
частъ Вѣстника державного замыкающа подъ
Ч. 186 повелѣніе Министра вѣронсповѣданій
и надѣкъ, предовожающое спальентомъ отлича-
ющимъ са ричинецъ поддаванія са изытви
на наuczителовъ на рокъ 1850 — 1851.

Вѣденъ. За судѣль вѣ вооруженнѣмъ
повстаню противъ ц. к. вѣйскамъ вѣ лѣтадѣ
1846 и 1849 сѣдомъ военнымъ зѣставъ Го-
спіфъ Бемъ 60—70 лѣтъ маючій, родичъ

Галцкій, которій зъ початку въ Бѣднѣ, а послѣ въ Оугорчинѣ и Семиградѣ доводивъ, и ажъ до сего времени противъ Австроиѣ вѣвавъ, доки совершенно побѣженъ не бѣвъ — сказаныи на смерть черезъ повѣщеніе, и Имѣ его на шининицю на дни 16 Маѣ с. р: по оголошеню вырокѣ прибито.

Теретъ 14. Маѣ. Нынѣ о 11. годинѣ рано бѣбло ея со всѣмъ торжествомъ при оугорскѣ гвардїи народной и всѣго войска, и въ присутствію всѣхъ згромадженыхъ тѣхъ велиможей и несчислennого гладиа люда. Его Величествомъ Царькомъ заложеніе угольного камѣна колїи жиѣзню въ мѣщи самаго еи зачатія, отворяющи Теретеви такъ слателнѣю бѣдшинѣстъ. По томъ на вѣшиан Его Величеству тѣ на котѣкѣ стояшнѣ военнѣ корабли при гдѣкѣ ихъ гарматъ; слѣдно пазареть и ишнѣ пѣблнѣ заклады. Его Величеству постановили продолжити свою вытиность въ Теретѣ до 18 Маѣ.

Парижъ 11 Маѣ. Всѣ партїи приготовлюютъ ея до сближающихъ ея дебатъ (розговоркѣ) надъ новымъ закономъ выковорыемъ. Правительство на всѣо готовое — до завтрастане въ Парижѣ и въ поклижѣ 150.000 войска. Тѣрсъ загадавъ зъ политическаго поприща совѣтъ оутѣпiti, если предложенный законъ не перене.

Непопбларнѣстъ Люи Наполеона въ истиинѣ найвыжшаго дослѣдия степени. При его проѣздахъ, не тѣлько что нѣгде покитанія воскликнѣ не даётъ ея чти, ано нѣкто передъ нимъ навѣть каплюха не задѣйтъ. Въ народѣ ани гадки о вѣгорѣмъ его выковорѣ, ани навѣть певности, авы ея черезъ слѣдовущнѣ два рока одержавъ. На вопросъ: что потомъ? правда, что тѣдно дѣловѣтъ. До тога Шантарнѣ не тантъ вже свои апатїи до президента и трибуна при конституціи. Тымъ часомъ Люи Наполеонъ такъ есть задовженый, что го по утеченю Президентства оужасный жречій чекае.

Зѣрванье стычностей дипломатическихъ ме-

жи Англіювъ и Франціювъ есть зъявленіе великимъ ваги, а то не такъ єще зо взглаб на спрavы заграничнїи, такъ на вѣтреннѣ. До вѣны теждѣ Франціювъ и Англіювъ чайже не прїде; гадаемо, що ино паденіе Паль-перетона единицъ вѣде налагаетъ вѣтъ того зъявнща, щоны на снѣѣ трактатѣ Льондинскаго, аво знеясненіе такихъ нивѣдь вымѣнокъ Г. Виземъ Греции наложеныхъ, спрava таа залагодить ея. Но закимъ тоб настѣпить, зѣрванье съ Англіювъ и сильное выетѣпеніе францѣскаго правительства заѣлае спасительное вѣканье на францію, и бѣвѣде оутѣсли бѣвъ вылѣчнаго занатія ея спрavами вѣтренними.

— 15 Маѣ. Нарады енераловъ и офице.ровъ вѣлавныхъ оу енерала Шантарнѣра суть неставающими. Въ палатѣ згромадженна народнаго поставлено дѣкѣ ватерїи. Що хвиля очѣкуютъ вывѣхѣ повестана.

— 16. Маѣ. Францѣскій посолъ въ Льондинѣ зѣставъ дакликанѣль зъ причиннѣ недостаточнѣи дѣповѣди зо стороны Англіи въ предметѣ Греции. Министеръ виѣшнїхъ Дагитъ складае дотышнїй докладнѣль въ извѣправодавчой. Розходицъ ея вѣсти о выкроѣленію сильь турскихъ и російскѣй прогестаціи напротивъ Англіи. Въ Парижѣ таа ея оголосити стань облоги.

“Осерваторе Трѣестино” доноситъ, що Царь хинскій Трѣкканъ умѣръ на дни 25. Дютого. Сконъ его пристѣшивъ страдъ въ слѣдствіе палатового возмѣщенія. Найстаршій сынъ его, 18лѣтній молодецъ, нарицаєтъ Сре-гнѣзъ обѣимъ по немъ правленіе.

Берлинъ 15. Маѣ. Нарады Конгреса кнайзїй закончили ея вчера, и можемо докладнѣй образъ ихъ вынуклости предложить. Взгламомъ стислѣвшаго союзного панѣтва згожено ея на тое, авы Прды безвзлочно обнѣли доводительство болодаретка (Reich) въ певныхъ границахъ, именно що до доводительного кервикѣ войскомъ, и що до застѣп-

ства Оуни, следно, абы оутворено колеблющимъ князей, и абы Прды постановили наивыжшю власть Оуни, о колко тамъ теперь потребною есть. Что до Франкфурта, охвалено, пословъ на конгресъ Австріовъ скликаныи послати, абы дати до зрозумлѣнїя, что сѧ нѣчого не опѣкає, абы сѧ съ Австріовъ и иными державами порозумѣти. Однакожъ згадаючи сѧ съ депешою прѣскою зъ дна 3. Маа, засторечи сѧ належитъ на сѧ передъ на противъ давнаго привилѣгии Австріи представительства въ союзѣ, и на противъ характеровъ франкфуртскаго конгреса, тако пльвнѣть (побни) давнаго сойма, и на противъ зъобовазованія гамочныхъ охвалъ. — За варднокъ дальнаго зъбночена положитъ сѧ такожъ оузнанье стислѣшаго союзного паньетва. — Дотично интеримъ (тычасового застбетка) прихилатъ сѧ повномочнїи да наверхъ дрбокъ стороны, однакожъ на тое конче налагати вѣдѣтъ, что если сѧ дотыхчайшое при Австріи и Прѣсахъ позбстающое интересимъ не подобає, абы такое застбетво интересовъ ширшаго союза настбило, въ которомъ интереса всѣхъ суть застбленими. Что до вѣдѣшони Конститціи зачекає сѧ на предлогъ дрбокъ егоРоны, но застореже сѧ на противъ предлога тинховскаго зъ 27. Лютого. Одновѣблѣш дрбга сторона на тое, абы ей предлогъ зъ нашои егоРоны оучинено, належитъ освѣдчити, что зъ нашои егоРоны не маєтъ ничого предложити, такъ только статѣтъ Оуни для цѣли Нѣмецчини съ быльченіемъ Австріи, а съ тою остатною ино Оунию теждѣнроди.

Листъ зъ Королества польскаго доносатъ, слѣдующое: Въ нашомъ Королествѣ панде на теперъ такій рѣхъ воинный, такъ исколи перве. Дивизіи и бригады, разпоставлены по краю соковѣплаютъ сѧ що разъ бѣльше. Мало тѣ теперъ цѣлѣ армїю російскю, кото-

рамъ въ Оугершинѣ находила сѧ, зъ вынаткомъ корпса Адерса позбстающаго на Болощинѣ. Разомъ зетажаєтъ тѣ 4 армїи, кажда по 50.000 коинѣвъ. Приѣздъ Цѣсара Николая призначенный на 24. Маа.

ЕВРЕЙСКИИ МЕЛЬОДІИ

изъ англійскаго Льорда Байрона.

I.

Якъ въ поднебью безмрачнѣмъ звѣздами яскрава Ночь, она гряде такъ чиста и красава; Шо въ вечернѣмъ мирѣ, що въ ясномъ востоцѣ Милого, то въ ей все увидишъ оцѣ, Зъ которогого промѣнь такъ нѣжный сіяє, Якимъ наветь небо днину не вкращає.

Едну тѣнь додати, лучь сдень лишь взяти, Булобъ невымовну красу розстраяти, Шо въ золотокрущей ей шуклѣсь волняє, И такъ мило ангелске личко се вѣняє, Въ котромъ такъ блаженни чувства прегривають Якъ грудь та блаженна, въ которой обытаютъ.

А на сей твари, а надъ тыми бровы, Любощѣвъ только, и только вымовы, А усмѣхъ небесный, цвѣть въ лицѣ такъ милый, Якбы всѣ цноты зъ него гомонили; А мысль така мирна, такъ ясна, благая, Якъ любовь въ ей серци така невинная.

И. Н. Бужаненъко.

УМѢСТКА.

Днамъ 16. Маа с. р. скраджиновъ селѣ Столинъ окр. жолковскаго гоупадареви Тамочнотѣ Іцкови Паклишинѣ въ ночи зъ пасовишка коня. Познати го можъ по слѣдующихъ признакахъ: рѣский, девятолетній, цѣлакомъ гнѣдый, на челе лисый, копита всѣ чорнѣ, на лѣвобѣль воцѣ при лопатцѣ тає малюшакъ. Кто бы такого коня познавъ, да влагоболитъ властителю черезъ почтѣ оукѣдити.